Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

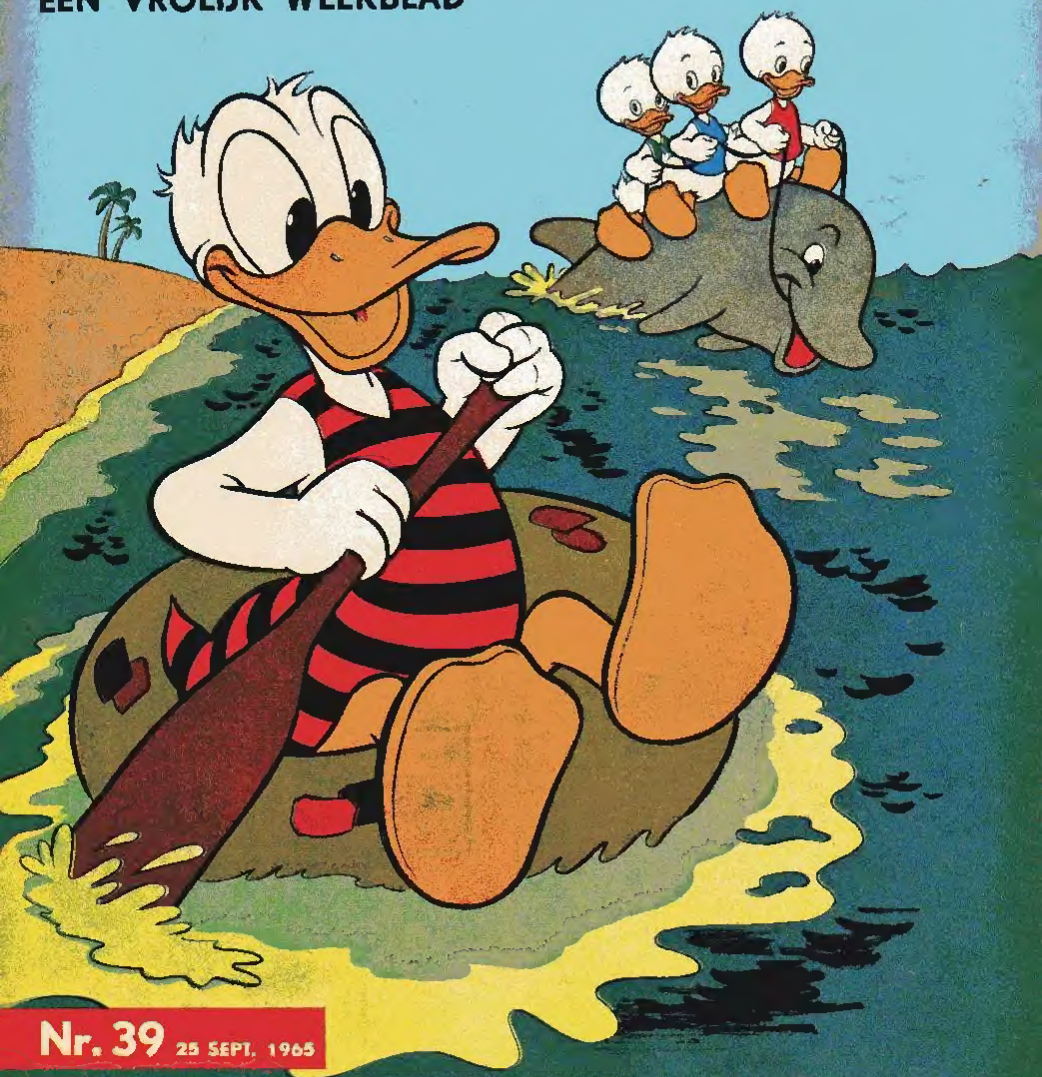

Nr. 39 25 SEPT. 1965

„Tjonge! Wat ben jij er voor een? Een olifantehand?"

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Tietje Drent, Warns. Wat had jij de aanhef van je brief en je eigen naam leuk geplakt, meiske! Hoe staat het met de verhuizing? Schrijf ja ma nog eens?
Riny de Haas, Utrecht. Hoe oud zijn Jannie en Marijke? En hoe oud ben je zelf, Riny? Ik hoop dat je bent overgegaan naar de zesde klas! Dag, da groeten aan je twee zusjes!
Louise Vincent, Apeldoorn. We hebben voor je geduimd — heeft het geholpen? Was het een toelatings-, tussen-, of eindexamen, Louise? Hoor ik het resultaat nog van je?
Fokje Boer, Drachten. Op je rapport stond: Niets op te merken. Nou, ik heb wèl wat op te merken, boer! Ik vind het namelijk heel mooi. En nu maar net zo goed je best doen in de vijfde! Veel succes!
Als het huiswerk is gedaan en je hebt wat leuks te vertellen, dan graag een briefje aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek van de envelop: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

✳ OPLETTEN ALLEMAAL ✳

De winnaars van nr. 32 zijn:
1e prijs: Huib Rorkes, Wagenstr. 18, **Lisse;**
2e prijs: Atie Groot, N. Molenbergstr. 38, **Lutjebroek;**
3e prijs: E. Jongejan, **Thalen;** Sj. d. Haan, **Witmarsum;** J. v. Groningen, **Soesterberg;** B. Jalink, **Winschoten;** I. Verhagen, **Steenwijk;** Fr. v. Zundert, **St. Willebrord;** J. d. Weerd, **Voorst;** M. Schaap, **Sebeveningen;** P. Kooiman, **Heerjansdam;** H. v. d. Brink, **Amsterdam;**
4e prijs: A. Borneman, **Schoonebeek;** V. Oudker, **Roermond;** E. Bellenkamp, **Barneveld;** P. Bogaard, **H. I. Ambacht;** Th. Engel, **Rotterdam;** J. Bronkhorst, **Velp;** J. Kemink, **IJmuiden;** R. Vos, **Schagen;** H. Bos, **De Bilt;** W. v. Venrooy, **Limbricht;** P. Herman, **Den Haag;** H. Schoester, **Arnhem;** A. Oosting, **Talbert;** M. Verhaag, **Edam;** H. v. d. Zanden, **Eindhoven;** R. Jansen, **Nieuwdijk-Didam;** T. Fokker, **Steensel;** Tr. Batenburg, **Ridderkerk;** R. Koops, **Munk;** Tr. Ruizendaal, **Eemnes.**
Oplossing van nr. 37: DIE TE HARD LOOPT VALT OP ZIJN NEUS.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Peter Verhage is 7 jaar en zou erg blij zijn met speldjes, sigarebandjes en ansichtkaarten. Hij ligt op Zaal 1 van het Bethesda Ziekenhuis in Dirksland.
Hennie v. d. Berg, in de Cornelis Vroege Stichting te Ablasserdam, 12 jaar, spaart ook speldjes en sigarebandjes. Wie denkt aan haar?
Peter Koster heeft een ernstig ongeluk gehad. Wie troost hem met speldjes, Lassie- en Flintstonekaarten? Zijn adres is Zuidendorpweg 4, 't Harde (Gld.).
Drie broertjes: **Dries** (13), **Piet** (8) en **Jan** (10) **Post,** liggen in Sanatorium Sonnevanck, paviljoen 3 in Harderwijk. Sigarebandjes, suikerzakjes, kaarten van Bonanza-mannen en van Londen zijn van harte welkom!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NO. 39

Zoek voor iedere tekening in dit hinkelperk 'n woord. Zet de eerste letter van het woord van vakje 1 in het paarse hokje. In vak twee zoek je de tweede letter van het gevonden woord en plaatst die in het hokje. In vakje drie neem je de derde letter van het woord, in vak vier de vierde letter en zo ga je verder tot vak acht, waar je de achtste letter in het gekleurde hokje plaatst. Als je klaar bent, lees je in de hokjes 1 tot en met 8 een woord.
Schrijf dat woord op een briefkaart en stuur deze vóór 30 sept. naar **Donald Duck,** Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing nr. 39", en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

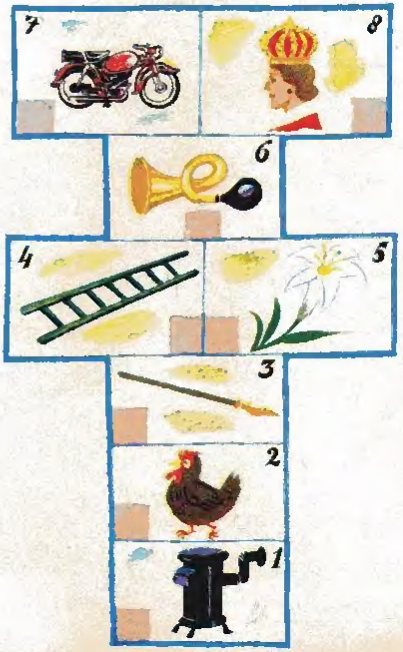

Oma Duck

WALT DISNEY

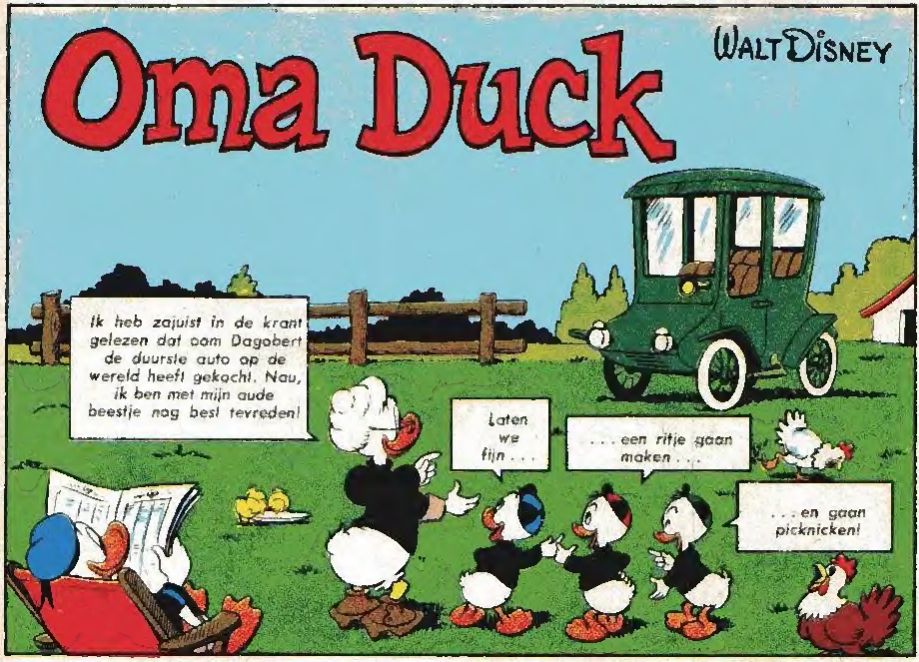

Een half uur later . . .
Za, we hebben alles! De auto heeft benzine en wij een mand vol eten! Kom mee!
O, ik heb het touw vergeten! Dat is altijd handig met die moderne uitvindingen. Het ligt in de schuur, Kwek!
Ja, Oma!
En toen . . .
Dag, oom Donald!
Dag! Amuseer je maar!
Hoe hard kan uw auto rijden, Oma?
O, minstens 7 kilometer! En als we de wind mee hebben, zelfs nog harder! Houd je maar goed vast!
SNELWEG E 54
KRAK!
KRONK!
A-HOEWA!
RRRM!
Rijdt u vóór- of achteruit, mevrouw?
Harry, kijk dat museumstuk op wielen eens!
't Is niet te geloven!
Waar rijden die mensen zo hard naartoe, Oma?
Naar een plek waar ze even kunnen stoppen voor ze weer hard terugrijden naar huis!

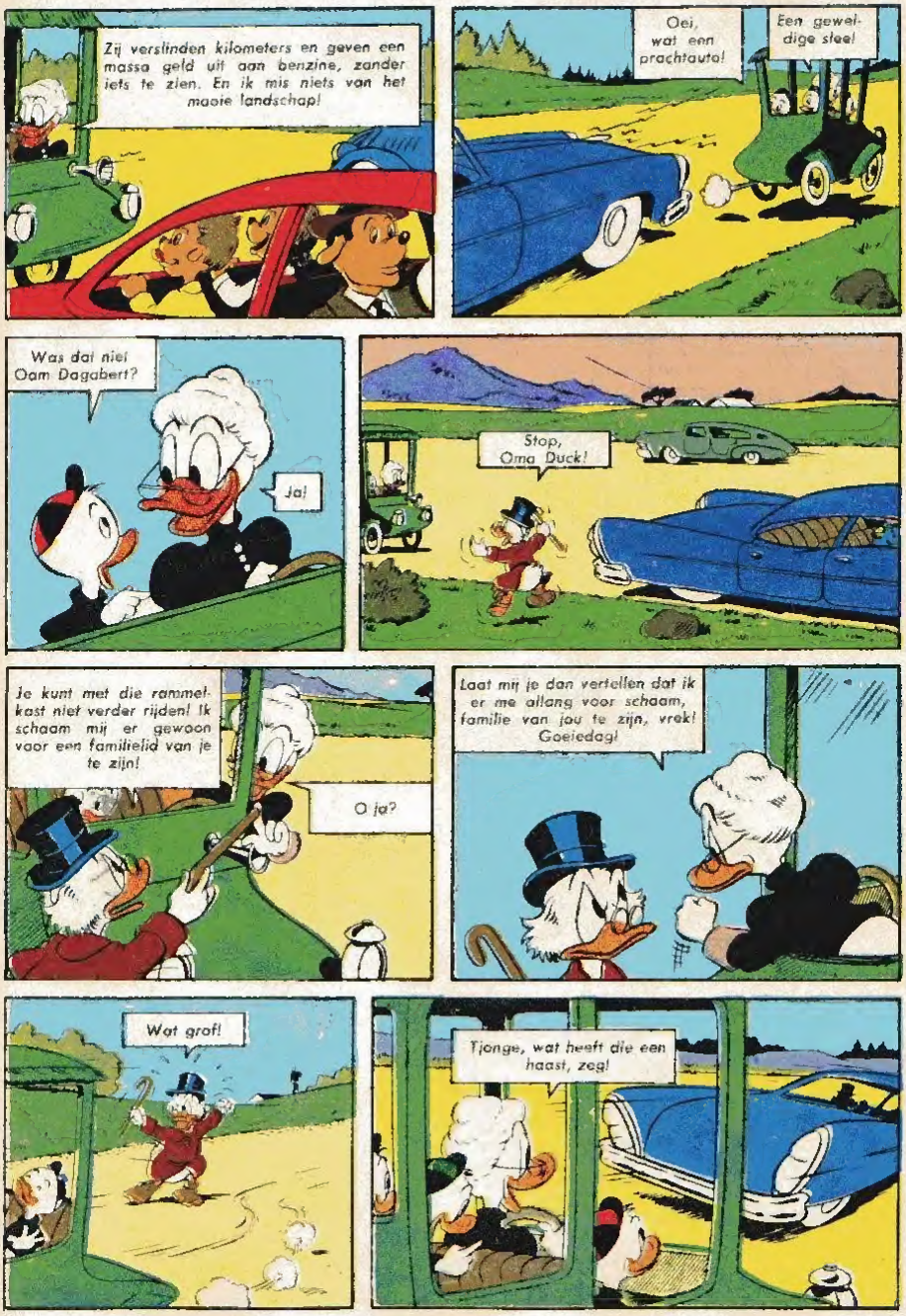
Zij verslinden kilometers en geven een massa geld uit aan benzine, zonder iets te zien. En ik mis niets van het mooie landschap!
Oei, wat een prachtauto!
Een geweldige stee!
Was dat niet Oom Dagobert?
Ja!
Stop, Oma Duck!
Je kunt met die rammelkast niet verder rijden! Ik schaam mij er gewoon voor een familielid van je te zijn!
O ja?
Laat mij je dan vertellen dat ik er me allang voor schaam, familie van jou te zijn, vrek! Goeiedag!
Wat graf!
Tjonge, wat heeft die een haast, zeg!

HERBERG de UITVLUCHT
Gaan we hier picknicken, Omo?
Nee, ik weet een veel betere plaats!

We krijgen honger!
Nog een paar minuutjes geduld, jongens!
BOSWEGR

Za, we zijn er!
BOMP!
BOMP!

Kom mee, jongens, hier kunnen we gezellig eten! Laten de onderen maar in dure restaurants kruipen!

Even later . . .
Neem nog wat, er is genoeg!
Het smaakt me heerlijk!
PIEP!
HM!
Mij ook!

Kijk die vogeltjes eens! Mag ik ze wat kruimels geven?
Natuurlijk! Vinden jullie dat nu niet veel leuker dan eten in za'n saaie herberg?
Nou!
En af!

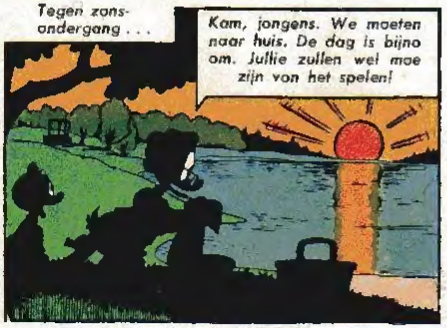
Tegen zons-ondergang . . .
Kom, jongens. We moeten naar huis. De dag is bijna om. Jullie zullen wel moe zijn van het spelen!

Instappen, jongens! We nemen een nog mooiere weg terug!
Ach, we spelen liever nog even!

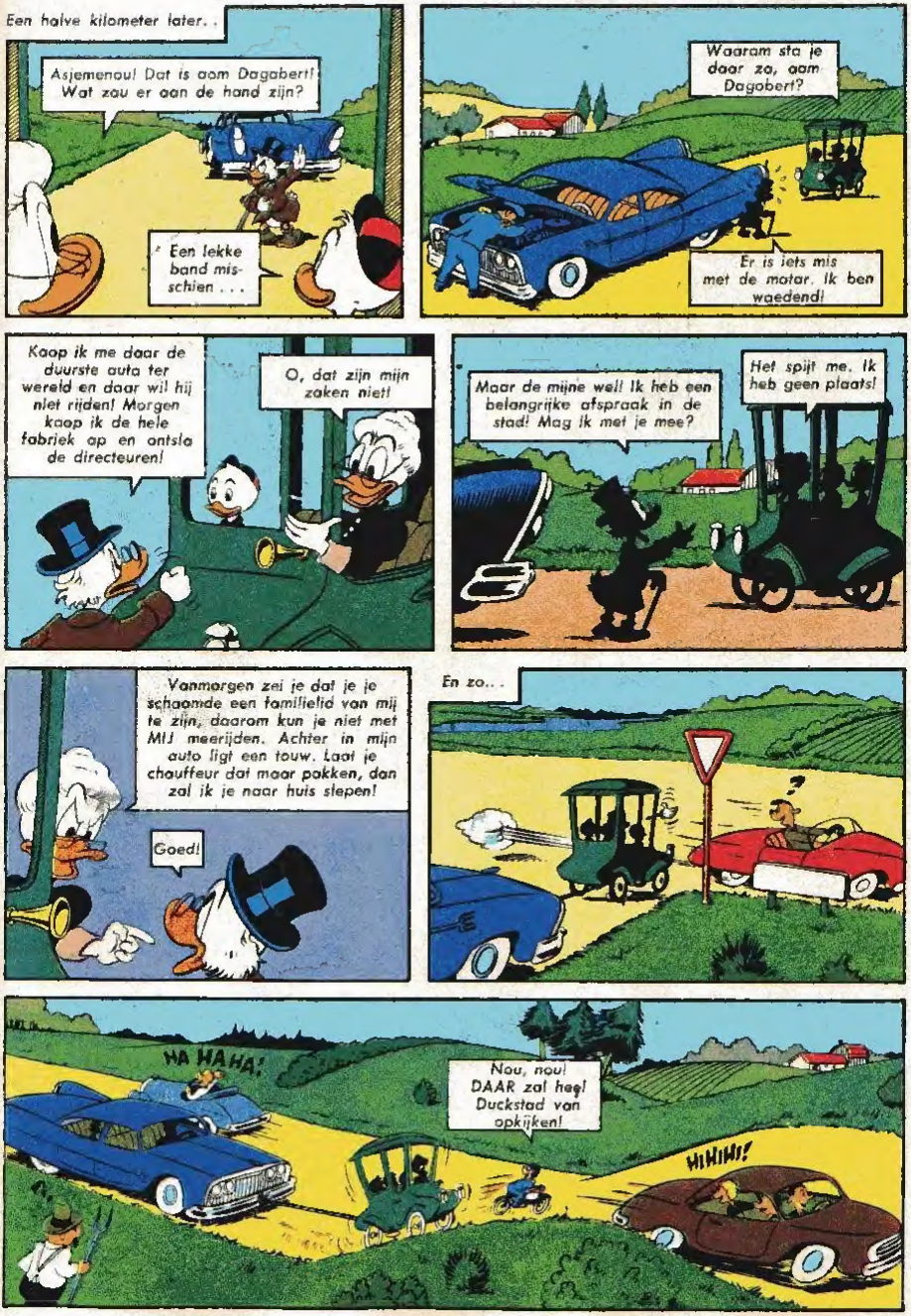
Een halve kilometer later..
Asjemenou! Dat is oom Dagobert! Wat zou er aan de hand zijn?
Een lekke band misschien . . .
Waarom sta je daar zo, oom Dagobert?
Er is iets mis met de motor. Ik ben woedend!
Kaop ik me daar de duurste auto ter wereld en daar wil hij niet rijden! Morgen kaop ik de hele fabriek op en ontsla de directeuren!
O, dat zijn mijn zaken niet!
Maar de mijne wel! Ik heb een belangrijke afspraak in de stad! Mag ik met je mee?
Het spijt me. Ik heb geen plaats!
Vanmorgen zei je dat je je schaamde een familielid van mij te zijn, daarom kun je niet met MIJ meerijden. Achter in mijn auto ligt een touw. Laat je chauffeur dat maar pakken, dan zal ik je naar huis slepen!
Goed!
En zo..
HA HA HA!
Nou, nou! DAAR zal heel Duckstad van opkijken!
HIHIHI!

Handig, hè, oom Dagobert, zo'n stuk touw! Voor noodgevallen!
Maak gauw los, asjeblieft. Ik sla zo een belachelijk figuur!
Wat een plaatje! Morgen staan jullie allebei op de voorpagina van Het Duckstad Nieuws!
Stel je voor! De duurste wagen ter wereld op sleeptouw genomen door dat oude monster met gordijnlies! Hihihi!
De oudjes doen het nog best, dat zie je maar weer. Ik zou me wel schamen als ik Duck was!
De volgende morgen . . . .
TRRRIINNG!
Luister eens wat hier staat: „Duckstads oudste auto redt 's werelds duurste auto!"
Hihihi!
Je spreekt met Dagobert! Ik heb geprobeerd za'n wagen als de jouwe te kopen, maar in het hele land is er niet één!
Dat wist ik allang . . .
Daarom wil ik die van jou kopen! Ik bied 50 gulden en ik zal het meteen betalen!
Al bood je een miljoen, ik verkoop 'm niet, want ik heb de BESTE auto ter wereld! Dag!
Grrr!
Bravo, Oma!

WALT DISNEY

de kleine Boze Wolf

Er is geen biggetje, vader. Ik wilde u alleen maar wakker maken.
Hoe durf je! Ik heb je zo gezegd mij niet vóór 10 uur morgen te wekken!

Maar hoe kunt u slapen als elk ogenblik het dak kan wegwaaien?

Als u het dak en de ramen niet gauw maakt, zullen we vaartaan bij dit weer in de lucht moeten slapen!

Je mag van mij niet verwachten dat ik m'n handen vuil maak aan dat saart werk! Dacht je dat je vader niets beters te doen had?
Maar anderen onderhouden hun huis toch ook!

Niet zo brutaal! Probeer iemand te vinden die dit damme handwerk kan doen. Ik gebruik liever mijn hersens!
Zo iemand moeten we ervoor betalen en we hebben geen geld!

Altijd die geldzorgen! Zo kom ik nooit tot iets dat bij een echte wolf past!
Kunt u niet eens een baan zoeken en proberen wat geld te verdienen?

Ik? Ik een baan zoeken? Moet ik soms melkboer worden of zo? Hihi!

Melkboer..... tja! In die vermomming zou ik de biggetjes kunnen vangen!

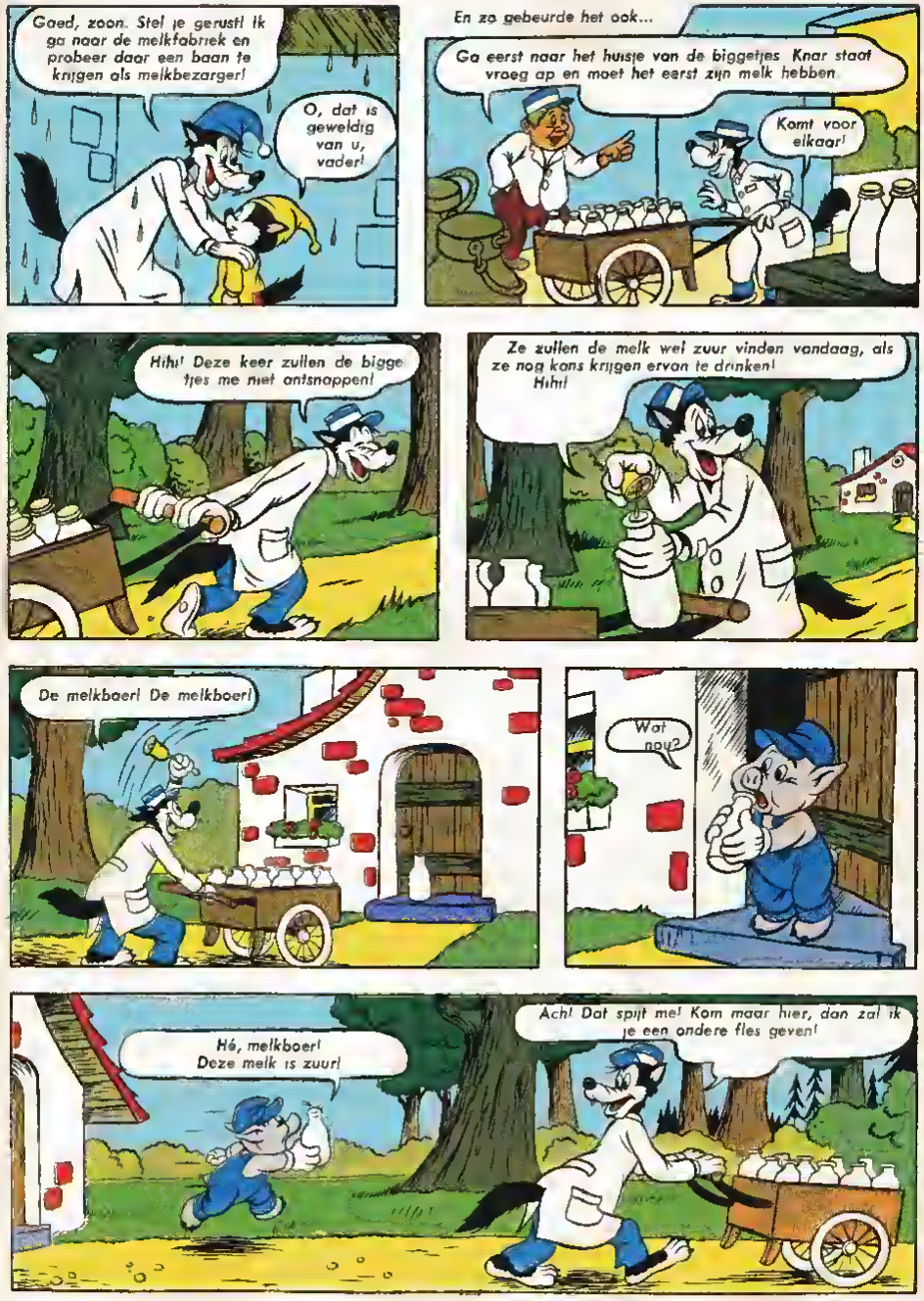
Goed, zoon. Stel je gerust! Ik ga naar de melkfabriek en probeer daar een baan te krijgen als melkbezorger!
O, dat is geweldig van u, vader!
En zo gebeurde het ook...
Ga eerst naar het huisje van de biggetjes. Knar staat vroeg op en moet het eerst zijn melk hebben.
Komt voor elkaar!
Hihi! Deze keer zullen de biggetjes me niet ontsnappen!
Ze zullen de melk wel zuur vinden vandaag, als ze nog kans krijgen ervan te drinken! Hihi!
De melkboer! De melkboer!
Wat nou?
Hé, melkboer! Deze melk is zuur!
Ach! Dat spijt me! Kom maar hier, dan zal ik je een andere fles geven!

Asjebliefft, goeie melk!
Aha! Nou heb ik je fijn te pakken!
Oei! De Boze Wolf!
Ai! Daar gaat m'n karretje er vandoor!
RRRRRRRR
Stop! Stop!
KENG!
KRAK!
's Avonds
En, Paps, hoeveel heeft u verdiend, vandaag?
Niets! En ik moest daarbij nog 20 gebroken flessen vergoeden ook!
Ha! Kijk hier eens! Bakker Deegman heeft een hulp nodig. Dat lijkt me n veiliger zaakje dan flessen bezorgen en het biedt gae de kansen! Hihi! Ik ga met een naar bakker Deeg mans toe, Wolfje!

En zo gebeurde .
Je moet 50 broodjes bakken en die morgenachtend vroeg bij de biggetjes bezorgen begrepen?
Begrepen!

Higgeltje, biggeltje, bakkerman, ik bak broad za gaed ik kan!

Brood is lekker, maar geef mij maar gebraad, dus jaag ik op de biggetjes van vroeg tot laat!

Brood is lekker en gaat er wel in, maar varkensvlees is meer naar mijn zin!

Inplaats van 6 broodjes heb ik er maar 3 in de mond gedaan Dat merkt Knor vast en dan

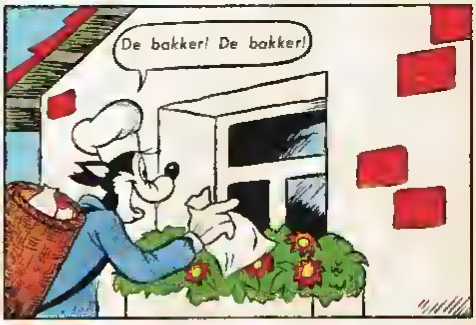
De bakker! De bakker!

Nu moet het gebeuren!

Hè, biggetjes broadjes! Maar— die bakker was wéér de Boze Wolf! Wat zou hij nu weer van plan zijn?

Hé, bakker, kom eens hier!
Is er iets mis met de braadjes? Ik heb ze toch zo mooi mogelijk gebakken!

Ja, dat heb ik gezien! Neem ze maar gauw mee! Mij hou je niet voor 't aatje! Ga weg af ik zet mijn pak slaag-machine in werking! Die ken je!
Ik ga al!

O wat dom! Biggetjes-braadjes! Ik dacht aan niets anders toen ik ze bakte!

Deze braadjes zal niemand kopen! En jij hebt ze gemaakt! Dus jij moet ze betalen! Meteen! Deze streken hoef je MIJ niet te leveren!
Slik!

En die avond....
Heeft u wat verdiend vandaag, Paps?
Wéér geen cent! Wat doet een wolf ook bij een bakker?

Hoe vind ik voor vader een baan, zodat het dak eindelijk gemaakt kan worden? Ha! Ik weet het!

Dag, Wolfje, hoe is het met jou?
Dag, meneer Bikker, heeft u alstublieft voor vader een baan bij u op 't werk?
BIKKERS BOUW-BEDRIJF

En Wolfjes plannetje lukt.
Het kamt in orde, Wolfje! Ik zal je vader jullie huis laten maken. Laat dat maar aan Bikker over! Haha!
Bedankt! Ik zal vader direct sturen!
Vader, ik heb een baan voor u gevonden!
Als het maar geen eten of drinken is!
Nee, bij het bouwbedrijf van meneer Bikker kunt u werken!
O, nou ik wil het daar nog weleens proberen!
Alsjeblieft, Mi das! Eerst moet er een dak en een raam gereparеerd worden
In orde, baas!
Mijn voorman Ladewijk zal je ernaartoe brengen. Hier zijn de papieren. Ladewijk, zorg dat alles goed gaat!
Nou en of!
M-maar dat is mijn eigen huis!
Zo luidt de opdracht, dus dat gaan we doen!
Ik repareer mijn eigen huis niet! Ik heb daar geen opdracht voor gegeven!
Het is een opdracht van de baas! Dacht je soms dat ik het werk alleen ging doen?
Vooruit, aan de slag of ik gooi je die trap op!
Au! Ik ga al!

De volgende vier weken...

Wanneer beide spelers elk drie stenen over hebben, mogen ze dit allebei doen, tot een van hen een steen van de tegenstander kan wegnemen en dus winnaar is geworden.

* * * * * * * *

LUCHT-AARDE-WATER

EEN gezelschapsspel voor binnen- of buitenshuis. De spelers gaan in een kring op de grond zitten. Een van hen heeft een balletje. Terwijl hij dit naar een ander in de kring gooit, kan hij naar keuze roepen „lucht!", „aarde!" of „water!". Het kind dat de bal opvangt, antwoordt dan met de naam van een dier dat leeft — of het grootste deel van zijn leven doorbrengt — op die plaats die overeenstemt met het geroepen woord. Daarna kiest hij op zijn beurt een speler uit naar wie hij de bal gooit en noemt een van de drie plaatsen.
Het spel moet vlot worden gespeeld. Het gaat erom vlug na te denken, maar ook goed op de bal te letten.
Op „aarde" zowel als op „water" kun je met „schildpad" of „slang" antwoorden. „Eend" kun je op alle drie antwoorden.
Degene die zich vergist, valt uit of levert een pand in.

Laat eens zien wat je kunt

DRIE OP EEN RIJ

HET bord waarop moet worden gespeeld, is van eigen makelij. Je kunt hiervoor triplex gebruiken of hardboard, een plaat stevig karton kan echter ook dienen. Het bord is vierkant. Hierop komen in forse lijnen drie binnen elkaar liggende vierkanten, steeds kleiner van omvang. We verbinden de hoekpunten van de drie vierkanten door lijnen en ook de helften van hun zijden. We hebben nu 24 snijpunten. Op elk van die snijpunten plakken we geknipte vierkantjes. De stenen kunnen dan stenen zijn of knopen. Ieder van de beide spelers krijgt er negen, geschilderd in zijn eigen kleur. De een na de ander legt nu een steen uit op een snijpunt. Het is de bedoeling zo vlug mogelijk drie stenen op een rij te krijgen. Is dit een speler gelukt, dan mag hij van zijn tegenstander een steen uit het spel nemen. Heeft de tegenstander echter een rij van drie gevormd, dan mag deze niet worden aangeraakt. Elke speler plaatst zijn stenen dus zodanig, dat de ander geen kans krijgt er drie op een rij te zetten. Zodra alle achttien stenen in het spel staan, mag alleen nog maar geschoven worden van het ene snijpunt naar het andere langs de lijnen. Heeft een speler na een zekere tijd slechts drie stenen in het spel, dan mogen deze op willekeurige punten worden geplaatst.

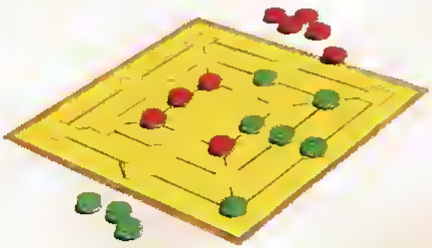

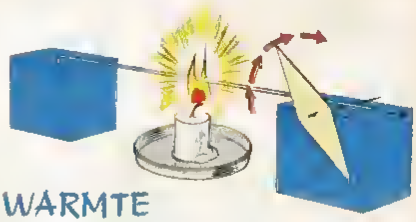

WARMTE METING

HET bet blote oog is dikwijls niet te zien hoeveel bepaalde voorwerpen bij hitte uitzetten of bij afkoeling inkrimpen. Met een hulpmiddeltje gaat dit wel. We knippen een wijzer uit papier en prikken die op het oog van een dunne naald. Dan hebben we twee verhogingen nodig: houten blokken of bussen met gladde bovenzijden. In een van die steunen bevestigen we het ene uiteinde van een metaaldraad. De naald met wijzer leggen we, dwars onder de metaaldraad, op de andere verhoging. Halverwege plaatsen we een brandende kaars onder de draad. Het metaal zet nu uit, voornamelijk in de lengte en doet de naald over de verhoging rollen, waardoor de wijzer kloksgewijs zal draaien. Heel belangrijk is dat de punten van de wijzer precies even lang zijn, zij moeten, als je de wijzer doormidden vouwt, precies op elkaar komen. Zodra we de vlam uitblazen, koelt het metaal af en begint de wijzer terug te draaien.

Illustratie: CAROL VOGES

IN de Hapstraat in Bergen op Loon stond de belegde broodjeswinkel van het mannetje Herman. Men kon wel zeggen dat het de beste belegde broodjeswinkel uit de wijde omtrek was, want zelfs de burgemeester (een echte lekkerbek!) kwam er iedere dag eten. Het mannetje Herman had het dan ook altijd druk, en toch was hij een zuurpruim die steeds liep te mopperen. Maar ja, hij verkocht zulke heerlijke broodjes, dat de klanten zijn gemopper voor lief namen.

Op een morgen werd hij wakker, schoof de gordijnen opzij — en staarde toen stomverbaasd naar de overkant. Daar had een leeg huis gestaan, al wekenlang. Nu hing er een groot bord waarop stond: „Eetwinkel Hermien"

Daar moet ik het mijne van hebben, dacht Herman, en vlug stak hij de Hapstraat over en ging de winkel binnen. Achter de toonbank stond een lief vrouwtje met pijpekrullen, en wangetjes zo rood als de ondergaande zon. „Wie ben jij?" bromde Herman. „Ik ben Hermien," zei het vrouwtje. „En vandaag open ik mijn eetwinkeltje. Wat wenst u? Een lekker kroketje? Of een kopje soep misschien?" — „Ik wens dat jij weer ophoepelt," zei Herman bars. „Want ik ben het mannetje Herman van de overkant. En ik houd niet van concurrenten. Pak je biezen en verdwijn!"

„O, maar ik heb eerlijk van de burgemeester een vergunning gekregen hoor," zei het vrouwtje geschrokken. „Dan moet hij die weer van je afnemen!" bromde Herman. „Adjuu!" En haastig stapte hij naar het raadhuis.

„Hebt u dat goed gevonden, zo'n eetwinkeltje recht tegenover mij, burgemeester?" vroeg hij. „Natuurlijk," zei de burgemeester. „En zolang dat vrouwtje lekkere dingen verkoopt, mag ze van mij haar vergunning houden."

En het vrouwtje Hermien ging niet weg — ze kreeg het zelfs heel druk. Maar het allerverschrikkelijkste was dat Herman merkte dat zelfs de burgemeester bij Hermien kwam. „Dat vind ik niks aardig, burgemeester," zei hij. „Want u bent een oude klant van mij. Mankeert er iets aan mijn broodjes? Krijgt u er soms niet genoeg beleg op?"

„Welnee, beste Herman," zei de burgemeester, „maar ik eet geen broodjes aan de overkant! Ik eet er soep. En soms een kroketje." — „En is dat dan lekker?" vroeg Herman ongelovig. „Heerlijk!" zei de burgemeester. „Daar geloof ik niks van," bromde Herman. „Ga dan mee," lachte de burgemeester. „Nu, meteen. Dan kun je zelf proeven. Kom, ik trakteer!"

Zo kwam het dat het mannetje Herman samen met de burgemeester bij het vrouwtje Hermien binnenstapte.

„Een kopje soep voor mij en een kroketje voor meneer," bestelde de burgemeester. „Alstublieft heren," zei het vrouwtje Hermien beleefd, maar op dat moment zag Herman de peperbus staan, en meteen schoot hem een heel lelijk plannetje te binnen . . .

„Kijk eens naar buiten!" riep hij plotseling. „Wat een gekke hond, zeg!" En toen de burgemeester en 't vrouwtje Hermien keken, strooide hij vlug de kop soep van de burgemeester vol peper. Daar draaide de burgemeester zich alweer om. „Ik zie geen hondje," zei hij. „Maar

kom, laten we eten! Uw soep wordt koud."

„Mijn soep?" schrok Herman. „Uw soep zult u bedoelen!" — „Nee hoor," zei de burgemeester. „Ik had een kroketje besteld." En meteen nam hij een flinke hap. Tja, met een burgemeester kun je geen ruzie maken en daarom moest Herman wel aan de soep beginnen. Met lange tanden nam hij voorzichtig een hapje, maar er zat zoveel peper in dat hij meteen begon te hoesten en te proesten en zo rood werd als een pasgekookt bietje.

„Pe.. pe.. peper," nieste hij, „in de soe.. soe.. soep!" Daar kwam het vrouwtje Hermien op hem af en ook zij nam een hapje. „Wat verschrikkelijk!" riep ze, en haastig ging ze naar de keuken. „Zo," zei ze even later, „de zaak is voor elkaar. Ik heb alle soep weggegooid." „Jammer," zei de burgemeester. „Enfin, iedereen kan zich vergissen. Dat komt natuurlijk omdat u pas begint, vrouwtje. Maar dat krokatja was verrukkelijk hoor. Geef er nog maar eentje." Toen kreeg het mannetje Herman spijt. „Vrouwtje Hermien," zei hij zachtjes, „Hier is honderd gulden, die zijn voor jou uit! En hij stapte op zijn fiets en reed naar een toneelkapper. „Ik wil een pruik hebben," zei hij, „en u moet me zo schminken dat niemand mij herkent. Kan dat?" Nu, dat was voor de toneelkapper een peuleschil en toen Herman na een uur in de spiegel keek, herkende hij zichzelf nauwelijks.

Die middag hing hij een bordje op de deur: „Ben Gesloten", en toen stapte hij met een tas onder de arm de keuken van het vrouwtje Hermien binnen. „Ik ben handelsreiziger," zei hij met 'n verdraaide stem. „Ik heb gehoord dat u zulke lekkere soep kookt, dat de burgemeester ze iedere dag eet. Is dat zo? Mooi. Wel vrouwtje, mijn fabriek heeft iets dat uw soep nóg lekkerder doet smaken. Ik kom u een gratis monstertje brengen. Proeft u het eerst maar." Het vrouwtje Hermien deed een schepje soep in een kopje en Herman goot er een piepklein flesje in leeg. „Wel... het smaakt heerlijk, meneer de handelsreiziger," zei het vrouwtje Hermien. Nu, dat kon ook niet anders, want Herman had gewoon aroma in het flesje gedaan. Toen haalde hij een veel grotere fles uit zijn tas.

meteen sprong het mannetje Herman bovanop hem, en voordat de rover goed en wel wist wat er gebeurde, zat hij al in een kast met de deur op slot.

„O Herman!" riep het vrouwtje Hermien. „Wat dapper van je! Wat ben jij een flinke man zeg!"

„Hoe.. hoe komt u erbij dat Ik Herman ben?" stotterde Herman. „Ik ben 'n handelsreizlger en ik.."

„Nietwaar! Jij bent Herman!" riep het vrouwtje Hermien. „Kijk in de spiegel! Je pruik is afgegleden tijdens het vechten. O, wat vind ik jou een aardige man zeg."

„Je vergist je," bromde Harman. „Want in die grote fles zat azijn, om al jouw soep zuur te maken. Ik hoopte dat de burgemeester dan kwaad zou worden en je vergunning zou afpakken. En dus ben ik helemaal niet aardig." — „Die azijn kan me niks schelen!" zei het vrouwtje Hermien. „Ik weet nu dat jij mij lief vindt, dat is veel belangrijker. Want als je mij niet lief vond, had je nooit die rover gepakt."

„Hm, ja," bromde Herman weer. „Ik heb eigenlijk geen hekel aan jou hoor, alleen aan je eetwinkeltje."

„Wil je dat dan cadeau hebben?"

De broodjeswinkel van het mannetje Herman

door Kees Ketting

Voor alle soep die weggegooid is, snap je? Want die peper had ik er zelf ingedaan. Ik hoopte dat de burgemeester zo kwaad zou worden, dat hij de vergunning af zou nemen, want hij had eigenlijk soep besteld. Het spijt me heel erg."

„Maar ik heb de soep helemaal niet weggegooid," zei het vrouwtje Hermien. „Want ik zag dat u er zélf de peper in strooide." — „Mijn geld terug!" schreeuwde Herman woedend. Maar de burgemeester lachte dat zijn dikke buik ervan schudde, en hij zei: „Ik heb heel duidelijk gehoord dat je die honderd gulden cadeau hebt gegeven, Herman. En eens gegeven blijft gegeven. Dat is nu de straf voor dat peperstrooien!" En voortaan hep hij iedere dag, nadat hij bij het mannetje Herman broodjes gegeten had, door naar de overkant. „Voor een lekker kopje soep," zei hij dan plagerig. „Zonder peper, Herman. En zolang die soep goed is, mag het vrouwtje Hermien haar vergunning houden. Hahaha!" Daar moet iets tegen gedaan worden, dacht Herman op 't laatst. Dat vrouwtje Hermien en die dikke burgemeester lachen mij gewoon „Dit is genoeg voor een pan vol," zei hij. „Krijgt u ook voor niks O-o, wat zullen de klanten smullen zeg. En vooral de burgemeester!" En bij zichzelf dacht hij: als de burgemeester dit proeft, nou, dan is 't vrouwtje Hermien on-her-roe-pe-lijk haar vergunning kwijt.

Want in die grote fles zit azijn — en wie lust dat in de soep? Niemand! En hij pakte zelf de pan soep van het vuur en zei: „Glet da fles er maar in leeg, vrouwtje."

Op dat moment plepte de keukendeur open. Er kwam een lelijke kerel binnen, met een zwarte lap voor zijn gezicht en een pistool in de hand. „Vlug!" riep hij, „geef het geld uit de kassa. Vooruit!" „Maar.. maar Ik heb niet veel," stotterde het vrouwtje Hermien. „Onzin!" riep de rover. „Jij hebt een van de beste eetwinkeltjes van Bergen op Loon. Daarom ben ik juist hierheen gekomen. Handen omhoog en vlug!" Het vrouwtje Hermien deed dat en net mannetje Herman ook, maar natuurlijk viel toen tegelijk de pan op de grond. De hete soep golfde naar alle kanten — zó over de benen van de rover. „Auuuh!" gilde hij — en vroeg het vrouwtje Hermien.

„Ca.. ca.. cadeau?" hakkelde Herman. „Ja!" zei Hermien. „Kijk, als wij trouwen, dan is alles wat van jou is, van mij. En wat van mij is, is van jou. Het is ingewikkeld, maar begrijp je me?" — „Ik begrijp je heel goed," zei het mannetje Herman. „En nu ik je goed bekijk zie ik dat ja inderdaad lief bent. Erg lief. Maar — wil je wel trouwen met zo'n brombeer als ik ben?"

„Als wij getrouwd zijn," zei het vrouwtje Hermien, „dan loop jij de hele dag te fluiten van plezier. Dat weet ik zeker!" En ze gaf hem een dikke pakkerd.

De burgemeester trouwde hun twee dagen later, en jawel hoor, vanaf die dag floot het mannetje Herman dat het een lieve lust was. De enige die pech had, was de rover, want ze dachten pas na een week weer aan hem. Magar dat hij was zeg! En een honger dat hij had! En uit medelijden gaven ze hem toch 'n broodje te eten. „Maar als ik je hier nog één keer zie," zei de burgemeester, „dan ga je weer de kast in, versta ja?" En dan laten we je er nooit meer uit!" En dat was heel verstandig gezegd.

WALT DISNEY
Hiawatha
Opperhoofd, het zijn een schande! Wij zijn ziek en
medicijnman willen ons niet helpen
Hij zijn zelf ziek Overwerkt!
GEEN SPREEKUUR
Overwerkt! Bah hij zijn alleen maar lui Mij gaan eens een hartig woordje met hem spreken!
GEEN SPREEKUUR
Als jij niet onmiddellijk aan het werk gaan, zoeken ik andere medicijnman.
Nee, mij zijn oververmoeid
GEEN SPREEKU
Dan moet jij het zelf maar weten
Mij zijn niet bang Goede medicijnman zijn niet te vinden
GEEN SPREEKUUR
Mij hebben een plan Kom mee naar grot in bos.
NETTE MEDICIJNMAN GEVRAAGD

Mij gaan voor medicijnman spelen. Hier hebben mij een mooi masker verstapt
Oef, dat masker staan je goed!
Medicijnman zullen gauw uit bed komen. Bang dat hij zijn baantje verliezen
Opperhoofd, mij zijn de nieuwe medicijnman
HUH?
Kijk, een plaatsvervanger hebben zich gemeld. Nu voor het laatst, willen jij werken of niet?
NEE!
Deze kleine medicijnman zien eruit als een prutser. Hij moeten eerst maar eens laten zien of hij zieken kan genezen
Zieken, hier komen! Wij hebben nieuwe medicijnman!
Haha, nu kunnen we lachen
?
Mij hebben keelpijn van lopen in tochtig bos
Mij hoesten steeds van zitten bij rokerig kampvuur
?
Mij moeten nieuwe medicijnman helpen

Wel ... hm ... steek je tong eens uit.
Waarom uitsteken tong? Mij hebben splinter in vinger
Zie je wel? Hij zijn prutser! Haha ...
Ophouden met dat onbeleefde gelach. U storen medicijnman bij werk.
Mij zijn nieuwe verpleegster en dit zijn uw medicijnkoffer.
Met pincet ... hop ... splinter eruit! Medicijnman zal u verbinden. Volgende patient!
Slikken! Deze drank goed voor hoest!
Lekker warm verband Goed tegen keelpijn
Mmmm, drankje lekker. Hoest zijn weg!
Keelpijn worden al minder. Medicijnman heel knap!
Boh .. allemaal prutswerk! Jij moeten MIJ genezen! Dat zijn moeilijk!
Nee hoor ...
?
.. dat zijn zó gebeurd! Even mijn wonderpoeder halen.

Bij genezing met wonderpoeder zijn muziek nodig. Haal jullie trommels
Zuster mij strooien met poeder en u verbinden patient
Keurig werk, zuster!
Hee... w-wat zijn dat voor poeder ..?
Muziek, alstublieft!
OEF!
HELP!
OEF!
OEF!
Hiawatha, zijn jij zo knap om luie medicijn man te laten springen en dansen?
HOEF! OEI! FOEI!
Wat voor poeder was dat, dokter?
Jeukpoeder, zuster.
BONK!
BOEM!
WAMM!
TAP! TAP! TAP!

Avontuur in Frankrijk

EEN SPANNEND VERVOLGVERHAAL GESCHREVEN DOOR ROBERT BATEMAN

Een tekening moet Eddie Dewlack naar de plek brengen waar voor hem iets waardevols verborgen ligt. Uit voorzorg maakt Archie, zijn vriend en amateurdetective, een kopie van de tekening. Eddie, die voortdurend wordt bespied door Rudolf, de reisleider, ontdekt dat de originele tekening gestolen is. Rudolf? Als Eddie al liftend er vandoor wil gaan, maakt Archie zich zeer ongerust en vraagt aan Harry, een andere reisgenoot, hem te helpen.

„HET kan me niet schelen wat er allemaal achter steekt, Harry! We **moeten** hem tegenhouden!"

Er flikkerde iets van ergernis in Harry's ogen. Archie kende die blik en hij wist dat hij op zijn hoede moest zijn, maar hij wist ook dat als hij het nu zou opgeven, het ook helemaal afgelopen zou zijn. Punt. Uit. Einde. Harry zou gewoon grijnzen en het gesprek een andere richting op sturen als hij er weer over zou beginnen.

„Hij stond daar met zijn arm te zwaaien als een gek om een lift te krijgen. Als ik hem niet opzettelijk had laten merken dat ik hem zag, zou hij net zo lang doorgegaan zijn tot iemand hem opgepikt had." Archie zweeg en at door. Hij wist niet zeker wát hij at, maar het smaakte hem goed.

„Draai je hoofd een beetje om, dan kun je hem zien zitten. Hij zit daar aan die lange tafel met Ken en Tom. Met tegenzin keek Harry om naar Eddie, die nog geen hap van z'n eten had genomen en door het raam de schemering zat in te staren zonder te letten op wat er allemaal rondom hem werd gezegd.

Harry zuchtte eens diep. „Oké, Archie, je krijgt je zin. Ik zal mijn vakantie verknoeien door me zorgen te maken om Eddie Dewlack als ik je daar gelukkig mee maak. Wat wil je dat ik doe?"

„Je hoeft je vakantie niet te verknoeien. Ik wil alleen voorkomen dat hij iets stoms doet. Ik geloof dat hij nu zó bang is nu de tekening is gestolen, dat hij er vandoor probeert te gaan — en hij heeft vast niet meer dan honderd gulden op zak. Dat is tenminste alles wat ik heb. En je hebt die prijzen gezien, hier in Frankrijk. Hoe ver denk je dat hij daarmee komt? De politie zal er aan te pas komen en dan heb je de poppen aan 't dansen. Zijn ouders zullen hem ik-weet-niet-wat doen."

„Hij heeft geen ouders," zei Harry kort.

„O nee? Dat wist ik niet."

„Hij woont bij zijn oom en tante. Ik weet dit omdat er een geweldige ruzie was toen hij bij me kwam om zich op te geven voor de club. Ze waren er tegen." — „Tegen het lid worden van de club?" Archie trok verbaasd zijn wenkbrauwen op. „Waarom zouden ze er in vredesnaam tegen zijn?"

„Moet je mij niet vragen. Het zijn een stel vreemde ouwe lui." Harry schoof het bord van zich af. „Wat ik gegeten heb, weet ik niet, maar ik heb er genoeg van. Het ligt behoorlijk zwaar op m'n maag. Nee het zou me niks verbazen als Eddie van zijn oom probeert weg te lopen. Die hele zaak met die tekening kan gewoon bluf zijn."

Archie schudde zijn hoofd. „Dat geloof ik niet. Maar hoe 't ook zij, we moeten hem tegenhouden. Onze kamer ligt recht tegenover de zijne." Harry zag het al aankomen. „O nee, mij niet gezien," protesteerde hij. „Geen genachtwaak. Daar heb ik mijn portie van gehad, herinner je je nog?"

Archie herinnerde het zich maar al te goed. Toen hadden er, nadat er brand was gesticht in hun clubhuis, allerlei duistere figuren rond het gebouwtje geslopen. Het was ruim een jaar geleden, maar hij wist het nog alsof het pas gisteren was gebeurd. „Wie zei er iets over nachtwaken?" Achter hem werd onzacht een stoel teruggeschoven; hij keek snel om om te zien of Eddie soms aanstalten maakte de eetzaal te verlaten. „Nee, we nemen om beurten een paar uur. Jij van 12 tot 4 en ik van 4 tot 8." Hij stond op.

„En wat gebeurt er tot 12 uur?"

Archie trok één wenkbrauw op. „Dat hangt van Eddie af." En dat deed het zeker. Toen hij er later nog eens over nadacht, besefte Archie dat, als hij geweten had wat er zou gebeuren, hij zijn plan direct had laten varen. Het begon toen Eddie de eetzaal kwam uitrennen alsof hij door een dolle stier werd nagezeten. Hij schoot de hal door, galoppeerde de trappen af en verdween in het donker voor Archie goed en wel wist wat er was gebeurd.

„Zo," zei Harry opgelucht toen ze hem achterna gingen, „dat is dan dat. Nu vinden we hem nooit terug." — „Sssst! Sta even stil, dan kan ik luisteren." Archie legde zijn handen achter zijn oren en probeerde het geringste geluid op de weg voor hem op te vangen, maar tot zijn verbazing kwamen de enige voetstappen die hij hoorde van achter hem. Het waren sluipende voetstappen, als van iemand die niet gehoord wil worden. Harry greep hem plotseling bij zijn arm. „Als dat soms onze vriend Rudolf weer is die mee wil doen, dan timmer ik hem zo hard op zijn gezicht, dat hij —"

„Sssst!" Archie rende lichtvoetig de weg af, en

Illustratie. Ted Mathijsen

Harry volgde hem, allesbehalve lichtvoetig, op de hielen. Pas toen hij de straatlantaarns tot op een meter was genaderd, stond hij stil, daarop stak hij de weg over en verborg zich in een portiek.

„Als het Rudolf is, laat hij dan voor ons het werk doen. Hij is een reisleider, hij moet de omgeving

Avontuur in Frankrijk

kennen." Hij staakte zijn geluisteren; de voetstappen klonken nu dichtbij en een plotseling bewoog zich een gedaante in de lichtcirkel.
Hij voelde Harry naast zich verstrakken en hij legde waarschuwend zijn hand op diens arm.
„Laat me hem één oplawaai geven," fluisterde Harry bijna smekend. „Eén maar, dat zal hem leren Eddie voorgoed met rust te laten."
Archie antwoordde niet. Hij wachtte tot de reisleider uit 't gezicht was en ging hem toen achterna.
Van de heuvel kwam een auto aanrijden. Twee felle stralenbundels priemden door het duister. Archie drukte zich plat tegen de steile rotswand langs de weg en sloot zijn ogen om niet te worden verblind. Op het moment dat de wagen voorbij reed, opende hij ze weer en zag in een van de lichtbundels twee gedaanten lopen, in de richting van de stad, op ongeveer honderd meter van elkaar. Hij wist dat het geronk van de auto het geluid van zijn voetstappen zou overstemmen en rende de weg af.
De weg maakte een bocht en hier was geen straatverlichting, maar Rudolf en Eddie waren verdwenen. Hij stond stil en wachtte tot Harry hem zou hebben ingehaald.
„Denk je dat die vent hem te pakken heeft gekregen? Hij is zo hard als een spijker, die Rudolf. Eddie zou niet eens weten wat hem had geraakt. Hij zou gewoon wakker worden zonder datgene wat Rudolf van hem wil afpikken."
„Gebruik je hersens, Harry. Rudolf heeft die tekening al. Ik denk dat Eddie op zoek is naar de plek waar het om gaat en Rudolf loopt hem rustig achterna."
Archie liep nu sluipend langs de rand van de weg, buiten het licht van de lantaarns en het zwakke schijnsel uit een paar caféramen aan de overzijde. De weg, die hier smal was, had aan

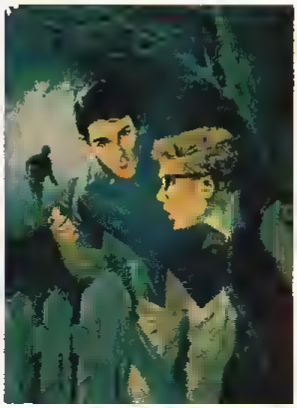

weerszijden een ruwe stenen muur; hij zocht naar een zijweg of een voetpad.
„Hier, Harry! Vlug!"
Hij had een in de muur uitgehouwen trap ontdekt en hij was al halverwege boven toen Harry de eerste treden had bereikt. Boven liep een smal voetpad slingerend door dicht struikgewas; hij rende het weggetje een veertig meter af en stond hijgend stil. Harry botste van achteren tegen hem aan.
„Luister even! Hou je adem in en luister. Misschien zijn we op de verkeerde weg."
Maar dat waren ze niet. Niet ver van hen vandaan klonk geritsel en gekraak van brekende takjes.
„Maar als we hém kunnen horen, moet hij óns toch zeker ook gehoord hebben?" mompelde Harry. „Als je zelf in beweging bent, hoor je niets, Harry. Een van de eerste regels van het verkennen of van de Canadese bereden politie of zo'n soort troep. Kom mee — maar niet te snel."
Even later ontdekte hij dat die laatste waarschuwing overbodig was geweest. Het pad was nog smaller geworden en aan beide zijden groeiden braam- en doornstruiken. Steeds als ze een volgende stap wilden doen, moesten ze zich omzichtig met hun armen een weg banen, anders zwiepten de scherpe takken hun pijnlijk in het gezicht.
„Ik dacht dat jij bezig was detective te worden," mopperde Harry. „Het lijkt wel of je Davy Crockett aan 't imiteren bent. Auw!" Hij boog net te laat voor een stekelige uitloper die rakelings over Archies hoofd was geschoten. „Waar gaat Eddie in vredesnaam naar toe?"
Archie klauterde op handen en voeten tegen een steile aarden berm. „Ik geloof dat hij het zelf niet meer weet. Hij probeert alleen maar die vent te ontlopen... kijk!"
Verderop, scherp afgetekend tegen de horizon, hoog op een heuvel, zagen ze het silhouet van een kruipende gedaante. Het was meer dan honderd meter ver en op die afstand was het onmogelijk te zeggen of het Rudolf was of Eddie.
„Ik ga naar boven," zei Archie. Harry hield hem terug. „Nee, jij niet. Als het Rudolf is, slaat-ie je met één hand in tweeën. Als er iemand gaat, ben ik dat."
Hij duwde Archie opzij en kroop op zijn buik door het hoge gras dat zich uitstrekte tot boven aan de rand van de heuvel, waar de gedaante roerloos gehurkt zat.
„Wacht!"
Maar Harry luisterde niet. Het ene moment was hij een donkere schaduw tegen de heuvelhelling, het volgende moment was hij verdwenen.
Archie wachtte. Nu hij daar alleen stond in de donkerte voelhij zich opeens erg eenzaam en onzeker, niet wetend hoe dit af zou lopen.
Dat dit alles zou gebeuren had hij toch onmogelijk kunnen denken toen hij aan het begin van de reis in de autobus stapte.
Hoe sterk was Harry? Sterk genoeg om in een bijna volledige duisternis Rudolf te verslaan? De eenzame figuur boven aan de helling had zich nog steeds niet verroerd.
Opeens weerklonk er een geweldige slag, toen de twee gedaanten met elkaar in aanraking kwamen en een van hen met kracht over de rug van de ander tuimelde. Er klonk een kreet van pijn langs de helling en even later zag Archie Harry hard op hem afstormen, wild zwaaiend met zijn armen.

Met wie is onze sterke Harry slaags geraakt? En voor wie gaat hij zo hard op de loop? Dat zullen we volgende week lezen!

ditjes en datjes van Donald Duck

GEEN ENGELS

Rietje: „Ik ben blij dat ik niet in Engeland ben geboren."
Toos: „Waarom?"
Rietje: „Nou, ik zou dan met niemand kunnen praten, omdat ik geen woord Engels ken"....

„MADURODAM" IN CANADA

ONS Nederlands „Madurodam", waar je in de vakantie misschien wel geweest bent, is het voorbeeld geweest van het miniatuurstadje „Canadia" in Canada.
De bouw zal minstens drie jaar duren en het zal twee miljoen dollar gaan kosten.
Onder andere zullen de negerhut van oom Tom (je zult dat mooie boek wel gelezen hebben!) en de Niagarawatervallen in zakformaat er een plaats krijgen. Meneer Compton Smith, de man die het miniatuurstadje laat maken en alles moet betalen, rekent erop dat „Canadia" net zoveel belangstelling en bezoekers zal krijgen als ons Madurodam.

OM TE ONTHOUDEN

PRIJSPLAKKERTJES

WANNEER je het een of ander voorwerp koopt, is het prijsplakkertje er dikwijls heel moeilijk af te krijgen. Wat je ook probeert, er blijft meestal een lelijke plek te zien. We hebben echter een prachtig middeltje ontdekt waarmee de prijsplakkertjes als bij toversiag verdwijnen. Gewoon er zacht met een staalwolzeepschuursponsje over heen schuren en... weg zijn de ontsierende lijmvlekjes.
Vertel het maar gauw aan je moeder, ze zal er blij mee zijn!

HEB JE DIE AL?

ALS je de vlag van Suriname niet kent, moet je deze postzegel maar eens bekijken. Onderaan op de afbeelding zie je (groen gekleurd) het noordelijke deel van Zuid-Amerika. Het kleine oranje plekje is Suriname. Het lijkt misschien wel klein, maar Suriname is toch altijd nog vier keer zo groot als Nederland. De vlag van Suriname, aan een witte vlaggemast midden in het land geplant, is wit met vijf sterren in verschillende kleuren. Iedere ster duidt een van de bevolkingsgroepen van het land aan. De witte ster stelt de blanke Europeanen voor, de rode ster de Indianen, de gele ster de inwoners die uit Azië stammen, de bruine ster de creolen en de zwarte ster de negers, die in vroeger tijden uit Afrika zijn gekomen. De ellips die de vijf sterren met elkaar verbindt, duidt aan dat al deze verschillende rassen in Suriname vredig naast elkaar willen leven. Deze postzegel komt uit de serie Statuutzegels van 1960.

SLEUTELHANGERS

Het is leuk om voor elke sleutel in huis een bepaald kenteken te maken.
Bijvoorbeeld voor de huissleutel een klein grappig huisje. Voor de slaapkamer een halve maan, voor de servieskast een melkkannetje. De sleutel van de schuur krijgt een gietertje of een bloem, en de garagesleutel een auto of een bromfiets. Knip de voorwerpjes van vilt of plastic, maak er met wol of zijde de versieringen op en lijm of naai ze tegen elkaar. Maak er met een stopnaald een gaatje in waar je een papierklemmetje doorheen haalt en waarmee het voorwerpje tevens aan de sleutel gehangen kan worden.

Tom Poes en de WISPEN

WONDERLIJK, HOEVEEL GAVEN ER IN EEN HEER VERBORGEN KUNNEN LIGGEN.
MAAR JOOST HEEFT DAN DIE GAVE OOK.
WERKELIJK?
NU JA, 'N ONDERGESCHIKT VOORSPELLINKJE OF ZO.., DAT IS MOGELIJK NA AL DIE JAREN IN MIJN DIENST.
HOE DAN OOK, LATEN WE HIER EVEN STOPPEN.
HIER???
WAAROM??
AL STRAKS EEN OOSTERLING NAAR BENEDEN VALT, ZAL HU DOOR DE KAP VAN DE OUDE SCHICHT WORDEN OPGEVANGEN.
???WAAR HEEFT U HET OVER?! WÈLKE OOSTERLING? EN WAAROM VERWACHT U, DAT....
PIEP!
BWAM!
TJIEP!

UMPF! WAT WAS DAT?!
DAT ZAL DIE OOSTERLING VAN U ZIJN!
JA! HIJ IS HET! MAAR HOE U VOORUIT KON WETEN DAT ER OOSTERLINGEN OP ONS DAK ZOUDEN VALLEN, IS ME EEN RAADSEL.
TJAP
TJILP
JA...NU JE HET ZEGT... DAT HEB IK VOORSPELD, NIETWAAR? ZOMAAR!
HET VIEL ME PLOTSELING IN EN... HET GEBEURT!
IK BEN EEN ZIENER... EEN HEREZIENER! WONDERLIJK!
DAG, HEER OOSTERLING. IS DAT NU UW VLIEGEND TAPIJT?
JA, MAAR DIT VALT VAAK. TWEEDEHANDSJE. OUD EN MOE.
KAN ZICH ECHTER HERSTELLEN EN, ZOALS GE ZIET..
..LANDING MAKEN, HEEL GEHOORZAAM. ZACHTE LANDING. OP MIJN WENS!
ZIET U DAT? EEN ECHTE FAKIR!

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020.733261. Giro 118.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers). Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen** en **Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
© 1965 Walt Disney Productions

Heb je deze al?

Spaar voor de hele serie.
6 Verschillende speldjes met die leuke Bolletje plaatjes.
Vraag om Goudkoek op je boterham.
Gratis speldje bij 2 van deze lekkere ontbijtkoeken.

de lekkere plak
uit het
gouden pak !

Bolletje *goudkoek*